

κοψε τὰς σχέσεις της πρὸς τὴν ἐνταῦθα διοικητικὴν ἀρχὴν εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι αὐτοπροσώπως ὁ Ἀστυνόμος δὲν προσήρχετο πρὸς τινος εἰς τὴν Νομαρχίαν, δὲν ἔπαυσε ὅμως ἀναγγέλλων αὐτῇ τὰ τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐγγράφως, εἴτε διὰ τοῦ β'. Ἀστυνόμου, ὅστις εἶναι ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του, καὶ ἐκτελὼν τὰς παραγγελίας τῆς Σ. Νομαρχίας. Οὐδὲ δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὁ κ. Νομάρχης ὅτι ἐκ τῆς μὴ αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως τοῦ κ. Ἀστυνόμου ἢ ὑπηρεσία παρεβλάφη κατὰ τινὰ τρόπον τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲ ἠθέλαμεν εὐχρηστῆσαι νὰ μὴ ἴδῃ ποτὲ Ἀστυνόμος τὸν Νομάρχην κατὰ πρόσωπον, ἐάν εἰς τὴν ἀφάνειαν ταύτην θὰ ὀφείλωμεν ἀστυνομίαν ὡς ἐκείνην τῆς τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου.

Ἄλλ' ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι, ἐν τῇ μικροθυμίᾳ του, θὰ συνεχώρη τὰ βαρύτερα ταῦτα ἐγκλήματα τοῦ Ἀστυνόμου, ἀλλὰ τέλος ἐπῆλθε πρὸς ὑπερπλήρωσιν τοῦ ποτηρίου ἢ παραπομπή του εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον. Κύριος ἄρα λόγος τῆς ἀπολύσεως, κατὰ τὸν κ. Ὑπουργόν, ἐστὶν ἡ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον παραπομπή τοῦ Ἀστυνόμου, ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἡ Κυβερνητικὴ παρέμβασις ἐπεβάλετο ἀνυπερθέτως. Ἐάν ἄρα καταδειχθῇ ὅτι καὶ τοῦτο ἐστὶν ἀνυπόστατον, ἐδημιουργήθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀλόγου πεισματος ὅπερ ἠβουλήθη τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἀστυνόμου, θὰ προκύψωσι δύο τινὰ πρῶτον ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ ψευδοῦς λόγου ἐστήριξε πράξιν ἣτις ἐθεωρήθη ὡς ἐπιβουλή κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ δεύτερον, ὅτι τὰ ἐνταῦθα ὄργανά του ἐξυπάτησαν οἰκτρῶς τοὺς πρεῖταμένους των καὶ κατέστησαν αὐτοὺς συγενόχους τῆς πονηρίας των, ἐγένετο δὲ διὰ τοῦτο ἀναξιοπίστοι καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸ κοινόν. Νομίζομεν ὅτι ἡ λογικὴ ἀλληλουχία τῶν συλλογισμῶν τούτων ἐστὶν ἀναμφισβήτητος. Καὶ πρῶτον, ἐπὶ τίνι ἐγκλήματι παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ Κακουργιοδικείου ὁ Ἀστυνόμος, διὰ νὰ ἴσῃ ἡ παραπομπή του αὐτῇ ἀπειθείᾳ πρὸς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγετῆ, ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ βίαισιν; Ἐπὶ πλαστογραφίᾳ; ἐπὶ καταπίσει; ἐπὶ δολοφονίᾳ; Οὐδὲν τούτων, ἀλλ' ἐπὶ ἀδικήματι τοῦ τύπου. Ἐγραψεν ἐν διάφορον εἰς ἐφημερίδα τινὰ, ὅπερ ἐθεωρήθη ὑβριστικὸν διὰ τινὰ δικαστικὰ ἐνταῦθα πρόσωπα, ἄτινα τὸν κατήγγειλαν καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῆς καταγγελίας ταύτης παρεπέμφθη διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δικάζονται, ὡς γνωστὸν, τὰ διὰ τοῦ τύπου παραπτώματα παρομοίας φύσεως. Ὅλοι γνωρίζομεν, θεβαίως δὲ καὶ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον καὶ ὁ κ. Νομάρχης, ὅτι τὰ παραπτώματα τοῦ τύπου δὲν λογίζονται ὡς ἐνέχοντα τὴν κακότητα τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων, οὐδὲ συνεπάγονται ἀτίμωσιν. Εἶναι ἀνάξιος ἀνασκευῆς, εἶναι σχεδὸν γελοῖος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἀπελύθη Ἀστυνόμος τις εὐδοκίμων, εὐαρεστῶν τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ, ἐκπληρῶν ἐν πᾶσι τὰ καθήκοντά του, διότι ἔγραψεν ἐν διάφορον εἰς ἐφημερίδα ὅπερ ἐθεωρήθη ὑβριστικὸν διὰ τινὰς ὑπαλλήλους ἐν τούτοις τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς προεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ θαυμαστῆς ἀφελείας ἐνώπιον τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἔθνους.

Ἄλλ' εἶναι καὶ τοῦτο τοῦλάχιστον ἀληθές, ὅτι δηλ. ὁ Ἀστυνόμος εἶχε παρεπέμφθη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ὄχι δυστυχῶς δι' ἐκείνους οἵτινες ψευδῶς ἐπληροφόρησαν τὸ Ὑπουργεῖον διότι ὁ κ. Παπαγιαννακοπούλου παρεπέμφθη ἐπὶ ἐξουβρίσει διὰ τοῦ τύπου εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, ἀλλὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἔκαμεν ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετών, οἱ δὲ παρ' ἡμῖν γνωρίζοντες καὶ τὰ φῶτα εἰς τὴν νοημοσύνην τοῦ δικαστηρίου τούτου, οὐδεμίαν εἶχον ἀντιβολίαν ὅτι τὸ συμβούλιον τῶν Ἐφετών, ἠθέλην ἀπολύσει πάντας τὴν κατηγορίας κατηγορούμενον γράψαντα ὀλίγας λέξεις ἐν στιγμῇ δικαίας καὶ δικαιολογημένης ἀγανακτικῆς, καὶ τοῦτο οὐχὶ πρὸς διεκδικεῖν ἰδίῳ τινός δικαίωματος ἢ ἀτιμικῶς, ἀλλ'

ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐννόμου τάξεως, ἢν δικαστικὴ τις πράξις ἐθίσταζεν ἀπόνως. Τίς ἔδωκε λοιπὸν τὴν περὶ παραπομπῆς πληροφορίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον; ὁ κ. Νομάρχης; ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς; ἀλλ' ἔπρεπε νὰ γνωρίζωσιν οἱ κ. κ. οὗτοι ὅτι τὸ βούλευμα διὰ τῆς ἀνακοπῆς δὲν εἶναι καὶ δὲν λογίζεται ὀριστικόν. Ἐξηπάτησε λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον ὁ δόστας αὐτῶ τὴν πληροφορίαν τῆς παραπομπῆς καὶ συλλυπούμεθα τὸ Ὑπουργεῖον ὅπερ εἰς μίαν τῶν πρωτεύουσῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους ἔχει κατώτερα ὄργανα ἰκανὰ καὶ διὰ ψευδῶν πληροφοριῶν νὰ τὸ ἐξωθήσωσιν εἰς παραπτώματα μειοῦντα σπουδαίως τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ παρὰ τῇ κοινῇ συνειδήσει.

Ἄλλὰ μὴ θέλωμεν νὰ ὀχυρωώμεν τὸν ἰσχυρισμὸν μας, περὶ ἀδίκου ἀπολύσεως τοῦ Ἀστυνόμου μόνον ὀπισθεν τῶν τύπων, δηλ' τῆς ἀπλῆς ἀνακοπῆς τοῦ βουλεύματος καὶ τοῦ μὴ τελεσιδικίου αὐτοῦ; Τὸ παράπαν ὁ ἰσχυρισμὸς ἡμῶν στηρίζεται εἰς τὸ κατ' οὐσίαν δίκαιον, διότι τὸ συμβούλιον τῶν Ἐφετών ἀπῆλλαξε τὸν Ἀστυνόμον πάσης κατηγορίας.

Ποῦ στηρίζεται ἤδη ἡ ἀπόλυσις τοῦ Ἀστυνόμου, ἀφοῦ ἡ παραπομπή αὐτοῦ ἐθεωρήθη τὸ μόνον αὐτῆς δικαιολογημα; Στηρίζεται καθ' ἡμᾶς εἰς τὸ ἄλογον πείσμα τοῦ Νομάρχου καὶ εἰς μίαν ψευδῆ πληροφορίαν του. Ἐάν ἡ Κυβέρνησις θέλῃ, δύναται νὰ ἔχῃ ἀκόμη ἐμπιστοσύνην εἰς ἕνα ὑπάλλῃλον ὅστις τὴν πληροφορεῖ ἀναληθῶς περὶ σπουδαίων τοπικῶν ἀντικειμένων, τὸ κοινὸν ὅμως φρονούμεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πλέον τοιαύτην, καὶ εὐλόγως δύναται νὰ φοβῆται περὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ τῶν ἐμπειπιστευμένων εἰς τὴν εὐσυνείδησίαν του.

Εἰς ἐν τῶν φύλλων τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τῶν «Καιρῶν», ἐφημερίδος ἐκδομένης ἐν Ἀθήναις, ἐδημοσιεύθη ἐξ ἐπιστολιμαίας διατριβῆς ἐκ Πατρῶν ὅτι «σχεδὸν ἀπολύτως συνέθη κληρῆ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 21 παρελθούσης μηνὸς εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἀ' ὄν Γυμνάσιον» αἱ θύραι καὶ τὰ υελώματα αὐτοῦ διερρήχθησαν καὶ ἐθραύσθησαν, τὸ δὲ Γυμνασιάρχῃον ὑπέστη δεινὴν καὶ ἀνεπανόρθωτον βλάβην, διότι τὸ ἀρχεῖον μετὰ τινῶν δημοτικῶν ἐγγράφων σχεδὸν ἐξηφανίσθησαν. Ἡ Τὴν εἶδθησιν ταύτην διέψευσεν δι' ἰδίου ἐγγράφου ὁ τοῦ Ἀ' οὔ ἐνταῦθα γυμνασίου Γυμνασιάρχης εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον τοῦ «Φορολογουμένου», ἀπέδωκε δ' αὐτὴν εἰς τοὺς ἐκ συστήματος κατηγοροῦς του οἵτινες καὶ ἐπὶ τῆς μυθοπλαστίας ταύτης ἠθέλησαν νὰ στηρίξωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο, ἐξτάσαντες καὶ ἡμεῖς περὶ τῆς εἰδήσεως ταύτης ἐπληροφόρηθημεν ὅτι εἰς τὰ κατ' αὐτὴν ἔδωκε χώραν τὸ ἐπόμενον ἀπλοῦστατον γεγονός: Ὁ δεκαετῆς υἱὸς τοῦ τελωνοφύλακος Καρούδη, μαθητευόμενος ὑποδηματοποιῶ τινός, ἀπέναντι τῆς ἐνταῦθα Δυτικῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν 21 ἡ-ξαντος, περὶ τὴν μεσημβρίαν, κλειδῶσας τὸ ἐργαστήριόν του καὶ ἔχων τὴν κλεῖδα ἐν χερσὶ, μετέβηκε διὰ τοῦ πεζοδρομίου τῆς μεγάλης οἰκίας τῶν ἀδελφῶν κ.κ. Νικολάου, ἐν ἐρωτήσῃ τὸν κύριόν του τί φαγῆτόν νὰ τῷ φέρῃ ἐκ τοῦ ξενοδοχείου φθᾶς δ' ὁ παῖς οὗτος, ὅστις συνωδύετο καὶ ὑπὸ ἄλλου ὀμηλικίου του, εἰς τὴν θύραν τοῦ Γυμνασίου καὶ ἰδὼν τὴν ὄπην τοῦ κλειθροῦ αὐτῆς δι' ἀσέβηστον ἐμπεφραγμένην, ἤχθη εἰς πειρασμὸν νὰ βάλῃ τὴν κλεῖδα ἢν ἐκράτει εἰς τὴν ὄπην ἢ κλεῖς ἐπίασε καὶ μετὰ μίαν στροφὴν ἢ θύρα ἠνεώχθη. Θελήσας δ' ὁ παῖς νὰ κλειδώσῃ αὐτὴν ἔπειτα, εἶδεν ὅτι ἡ κλεῖς δὲν τὸν ὑπερέτει εἰς τοῦτο ἐπὶ τούτῳ δὲ καταλειφθέντες ἀμφότεροι ὑπὸ φόβου, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἀφέντες τὴν θύραν ἔσκειδωτον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διέβαιναν ἐκεῖθεν ὁ υἱὸς τοῦ κ. Βενετσανοπούλου, μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου, ὅστις ἰδὼν τοὺς παῖδας φεύγοντας εἰς τὴν θύραν ἀκλειδωτον ἔπεισε καὶ εἰδοποίησε τὸν κ. Γυμνασιάρχην, ἐπειδὴ δὲ ἔτυχε νὰ γνωρίζῃ καὶ τοὺς παῖδας ἀνέφερεν αὐτοὺς τῷ ἰδίῳ. Ὁ κ. Γυμνασιάρχης πᾶραυτα μεταβᾶς

εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἀνήγγειλε τὸ γεγονός, αὐτὴ δὲ συνέλαβεν ἀμέσως τοὺς παῖδας τοὺς ἀνεκρίναν ἐπισταμένως καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐξήχθη ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ταύτης εἰμὴ ὅ,τι ἀνωτέρω ἐξετέθη. Ταῦτα πάντα ἐτελέσθησαν μέχρι τῆς 3 μ. μ. ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Τὸ ἀπλοῦν καὶ ὄλως παιδικὸν τοῦτο γεγονός, ὅπερ οὐδεμίαν ἔγχε συνέπειαν, ἐξελεγχόμενον ἔστε τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐγένετο καὶ ἐκ τῶν ἄλλων περιστάσεων, ἀντιπαρήλθεν ἀπαρτήρητον ὡς ἀνάξιον λόγου, οὕτως δ' ἔπρεπε ν' ἀντιπαρέλθῃ. ἀλλ' ὡς κατεδείξαμεν ἀνωτέρω, ἐγένετο καὶ τοῦτο δυστυχῶς ἀντικείμενον ἀνθίκου ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαστραφῆν οἰκτρῶς, ἐγένετο ἀφορμὴ ὑπαινιγμῶν ἀνοικείων.

Οἱ ἀναγινώσκοντες ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν τακτικῶς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας καὶ ὅσα αἱ τῶν Ἀθηνῶν συνάδελφοι γράφουσιν ἐνίοτε περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πόλεώς μας, γνωρίζουσι θεβαίως ὅτι συστηματικῶς διεξάγεται κατὰ τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασιάρχου κ. Παπαλουκά πρὸ πολλοῦ ἄγων, ἣστις δὲν διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ χρηστότητι καὶ καλῇ πίστει οἱ διεξάγοντες αὐτὸν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὀπισθεν τῆς προσωπίδος τῆς ἀνωθυμίας, ἐποιήσαντο πάντοτε χρῆσιν ὀπλων μὴ ἐντίμων ἐν οἷς διαπρέπει τὸ τῆς συκοφαντίας καὶ διαβολῆς. Ἡ περιφρονητικὴ σιωπὴ ἢ ἀντίεταξε ἐναντίον τῶν συκοφαντῶν του ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἀντὶ ν' ἀφροπλήσῃ αὐτοῦ, τοὺς καθιστᾶ δσημέραι θρασυτέρους καὶ ἀπεχθεῖς πρὸς τὸ κοινόν, πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἐδυνήθησαν δυστυχῶς εἰσεῖν νὰ κατανοήσωσιν. Οἱ διεξάγοντες τὸν ἄγωνα τούτον εἰσὶ γνωστοὶ καὶ τῷ κ. Παπαλουκᾷ καὶ πολλοῖς ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, εἰς αὐτοὺς δ' ἀποδίδεται καὶ καὶ ἡ οἰκτρὰ διαστροφή τοῦ ἀνωτέρω ἐκτεθέντος ἀπλοῦστατου γεγονότος, ἣτις δυστυχῶς δὲν εἶναι ἡ πρώτη παρεκτροπή των καὶ δὲν θὰ ἦναι οὔτε ἡ τελευταία, ὡς φαίνεται. Καὶ εἰς ἡμᾶς δὲν εἶναι ἄγνωστοὶ οἱ ἐκ συστήματος ὑβρισμοὶ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ τῶν ἀποστηθιστῶν αὐτοῦ, οὐδ' οἱ λόγοι οἱ ὑποτρέποντες τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος των: δὲν ἐπιχειροῦμεν ὅμως ἀκόμη νὰ ἐκθέσωμεν αὐτοὺς δημοσίᾳ, διότι εὐελπιζόμεθα ὅτι θὰ κατανοήσωσι τέλος πάντων ὅτι ἐποιήσαντο ὑβρισμὸν κατὰ χροῖαν καὶ τῆς ὑπομονῆς τοῦ ὑβριζομένου καὶ τῆς ἰσχυρίας τῶν ἄλλων, ὅτι διὰ τῆς πολιτείας των ταύτης ἐξημίωσαν πλεῖστον ἑαυτοὺς ἢ τοὺς ἐχθροῦς των, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ διδασθῶσιν, ἐκ προσφάτου αὐτῶν ἀτυχήματος, ὅτι δὲν ἀποβαίνει πάντοτε ὁ ἄγων ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ὑπόλως καὶ ὅτι μεγάλην περιποιούσιν εἰς τὸ σεμνὸν ἐπάγγελμά των ἀδικίαν καὶ τέλος ὅτι ἐκ τῆς γραφίδος ὁποιοῦδήποτε ὄσον τολμηρὰ ἢ ὑπουλός εἶναι αὐτὴ δὲν ἤρτηται οὐδενός ἢ ὑπόληψις, οὐδ' ὅτι δύναται τις νὰ κερπηθῇ ἀσφαλῶς ὀφελῆ ἐκ τῆς ἀτασθαλίας τῆς. Οἱ φρονούντες ὅτι ὀπωσθήποτε ἠδικήθησαν παρὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου, ἐδύναντο νὰ πείσωσι περὶ τούτου τὴν κοινωλίαν διὰ σεμνῆς πολιτείας καὶ ἀμέμπτου συμπεριφορᾶς τὸ σύστημα ὅμως ὅπερ παρεδέξαντο ἐν τῇ ὑπερασπίσει των θὰ πείσῃ περὶ τοῦ ἐναντίου καὶ αὐτοὺς τοὺς μᾶλλον εὐνοϊκῶς διακειμένους πρὸς αὐτοὺς καὶ θὰ δικαιώσῃ, ἐάν δὲν ἐδικαίωσεν ἀκόμη, τοῦ κ. Γυμνασιάρχου τὴν μικρὰν δι' αὐτοὺς ἐκτίμησιν. Λυπούμεθα ἐγκαρδίως ὅτι ἐκ τῆς διδασκαλικῆς τάξεως, ἣτις ἀλλαχοῦ εἶναι τὸ πρότυπον, καθ' ὃ προσαρμόζουσι τοὺς τρόπους τοῦ βίου αἱ λοιπαὶ τάξεις, παρ' ἡμῖν συνεχῶς παρέχονται παραδείγματα φθοροποιᾶ ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως καὶ τυφλῶν πεισμάτων, εὐχόμεθα δὲ νὰ κατανοήσωσι πάντες οἱ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντες, ὅτι ἐν τῇ κοινωλίᾳ ἐνασκουσι σχεδὸν ἱερῶσύντην, ἢν καταβιάζει εἰς θάνατον ἐπιτήδευμα, ἢ ἀτασθαλία τοῦ ἠθους καὶ ἢ ἀπρέπεια τῆς γλώσσης ἢ τῆς γραφίδος. Τὰ ὄλγχα ταῦτα ἐκθέτομεν σήμερον, μᾶλλον ὑπὲρ τῶν διασπυρόντων τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου, ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ τούτου, παρ' οὗ πρὸ καιροῦ παρεκλήθημεν οὐδεμίαν νὰ γράψωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ λέξιν, εἰς ἀναίρεσιν τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν καὶ

ΠΑΡΑΡΚΗΜΑ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 521 τοῦ «Φορολογουμένου τῆς 7 Δεκεμβρίου 1884.

Ἄριθ. 963.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
Γεωργίου τοῦ Α'.

Τὸ ἔμποροδικεῖον Πατρῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Κωνστ. Ἰωανή-
δου, Προεδρεύοντος, κολουμένου τοῦ Προέδρου
Παναγ. Πέτα ἔμποροδίκου καὶ Σπυρ. Πάππα,
δικηγόρου κολουμένων τῶν λοιπῶν ἔμποροδι-
κῶν καὶ τῶν παρέδρων παρουσία καὶ τοῦ ὑπο-
γραμματέως Ἀσημ. Ἀστυμακάρου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ τὴν
16 Ὀκτωβρίου 1884 ἵνα δικάσῃ τὴν ἐξῆς ὑπέθε-
σιν μεταξὺ τῆς ἐναγοῦσας ἐταιρίας Ἐπ. Πετρα-
λιάς καὶ Σα. κατοίκου Πατρῶν παραστάσης διὰ
τοῦ νομίμου πληρεξουσίου τῆς Γ Σουλιώτη δικη-
γόρου καὶ τοῦ ἐναγομένου Γρηγ. Πέτα κατοίκου
Ἀστακοῦ καὶ ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἡ ἐνάγουσα ἐταιρία ἀπήυθη ἐνώπιον τοῦ δι-
καστηρίου τούτου τὴν ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου ε. ε.
ἀγωγὴν τῆς κατὰ τοῦ ἐναγομένου δι' ἧς ἤτῃσατο
νὰ ὑποχρεωθῆ αὐτὸς καὶ τῇ πληρῶσῃ δραχμὰς
διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους μέχρι τῆς ἀγωγῆς 825
καὶ 30/00 ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς 12 τοῖς ἐ-
κατὸν κατ' ἔτος μέχρι ἐξοφλήσεως δι' τῇ ὀφείλει
δυνάμει τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1878 γραμμα-
τίου του εἰς διαταγὴν τῆς νὰ ἀπαγγελθῆ κατ'
αὐτοῦ προσωπικῆ κράτησις καὶ προσωρινῆ ἐκτέ-
λεσις τῆς ἀποφάσεως νὰ καταδικασθῆ εἰς τὰ
ἐξοδα καὶ τέλη,

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν προκειμένης συ-

ζητήσεως ὁ πληρεξούσιος τῆς ἐναγοῦσας ἐταιρίας
διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων τοῦ ἤτῃσατο τὴν
καθ' ὀλοκληρίαν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς του.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον
διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Γρηγορίου Πέτα.
Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου
ε. ε. ἀγωγὴν τῆς ἐταιρίας « Ἐπ.μ. Πετραλιάς
καὶ Σα. » καὶ ὑποχρεοῖ αὐτὸν νὰ πληρῶσῃ τῇ ἐ-
ναγοῦσῃ δραχμὰς 825 καὶ 30/00 ἐντόκως 12/00
ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως.

Καταδικάζει δὲ τὸν αὐτὸν ἐναγομένον εἰς τὰ
ἐξοδα τῆς ἐναγοῦσας τῆς παρουσίας συζητήσεως
μετριοζώου εἰς δραχμὰς εἰκοσιπέντε καὶ τὰ
τέλη τῆς σημάτων.

Ἀπαγγελεῖ κατὰ τοῦ ἐναγομένου προσωπικὴν
κράτησιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας καὶ τὴν
προσωρινὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. — Ἐκρίθη ἀπεφασί-
σθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 16 Ὀκτω-
βρίου 1884.

Ὁ Προεδρεύων
Κ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Α. ΑΣΤΥΜΑΚΑΡΟΣ.

Ἐνετέλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτε-
λέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάν-
τας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ'
ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλ-
λους ἀξιωματικοὺς τῆς δημοσίας δυνάμεως νὰ δώ-
σωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Πρὸς θεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς
παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ
τοῦ Γραμματέως.

Ἐν Πάτραις τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1884.

Οἱ δικασταὶ

Κ. Ἰωαννίδης, Γ. Κοζάκης, Λεωνίδ. Π. Πετιμεζάς.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Δ. Στασινόπουλος.

Ἄριθ. 1487 ἀπογράφ.

Ὅτι ἀπόγραφον ἐκτελεσθὲν
Πάτραις 22 Ὀκτωβρίου 1884

Ὁ ὑπογραμματεὺς
[Γ. Σ.] Δ. Στασινόπουλος.

Ὁ ἀρμόδιος κλητῆς ἐπίδοτο νομίμως τὴν πα-
ρούσαν ἀπόφασιν πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν
Πάτραις Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς
ὀφειλέτην μας Γρηγόριον Πέταν καὶ δημοσιευθῆτω
διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ «Φο-
ρολο. οὐμενος». Ἐπιτάσσεται δὲ ὁ φθθεῖς ὀφειλέτης
μας νὰ πληρῶσῃ ἡμῖν. 1) Διὰ κεφάλαιον δραχμὰς
825 καὶ 30 (00, ἐντόκως 12 τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως
ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως. 2) Διὰ δι-
καστικὰ ἐξοδα, τέλη σημάτων, ἀντίγραφα ἀπό-
γραφον καὶ ἐπιταγῆν δραχ. 45 ἄλλως κτλ.

Πάτραις τὴν 15 Νοεμβρίου 1884.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

Γεώργ. Σουλιώτης

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

προγραμμα πλειστηριασμοῦ,
Ὁ ἐν Πάτραις Κλάδος τῆς
Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἀντιπροσω-
πευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ
αὐτῆς Ἐρρίκου Γκρήν, κατοί-
κου Πατρῶν δηλοποιεῖ ὅτι.

Ὁ Σπυριδῶν Μαρσέλης,
κάτοικος Μποζαίτι τοῦ δήμου
Πατρῶν, ὀφειλέτης τῆς τρα-
πέζης ἐπιταχθεὶς δι' ἐπιταγῆς
πρὸς πληρωμὴν, ἐπιδρομίσθη
αὐτῷ τὴν 23 Σεπτεμβρ. 1884
ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆ-
ρος τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν
Ἀνδρέου Ἀναστασοπούλου νὰ
πληρῶσῃ ἐμπροθέσμως εἰς τὸ
ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς 1) δραχ-
μὰς νέας ἑπτὰ χιλιάδας ἑκατὸν
ὀφειλομένας εἰς αὐτὴν δυνάμει
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 31,446 συμβο-
λαίου τοῦ πρώην συμβολαιο-
γράφου Ν. Θωμοπούλου ἀλλη-
λεγγύως μετὰ τῶν συνεπιτα-
χθέντων κληρονόμων τοῦ συ-
νοφειλέτου ποτὲ Δημητρίου
Μαρσέλη. 2) τοὺς τόκους αὐ-
τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ε. ε.
μέχρι 3 Ἰουλίου ε. ε. δραχμὰς
νέας 364. 3) τοὺς τόκους τῶν
δύο τούτων ποσοτήτων ἐκ δρ.
7464 ἀπὸ 3 Ἰουλίου ε. ε. μέ-
χρις ἐξοφλήσεως πρὸς 12 c/o
κατ' ἔτος καὶ 4) τὰ ἐξοδα προ-
σκλήσεως καὶ ἐπιταγῆς δραχ.
40, δὲν συνεμορφώθη εἰμὴ ἀ-
τελῶς εἰς τὴν ἐπιταγὴν ταύτην
ὅθεν ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 16 Ὀκτω-
βρίου ε. ε. πρῶτον πρόγραμμα
πλειστηριασμοῦ.

Ὅτι ἐπομένως ἡ Τράπεζα

συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 24 καὶ
ἐπομ. τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου
1859 περὶ Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς
Νόμου καὶ μὲ ἐπιφυλαξὴν παν-
τὸς ἄλλου δικαιοματός τῆς καὶ
κατὰ τῶν συνοποχρέων ἐκθέτει
διὰ τοῦ παρόντος προγράμμα-
τος εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κά-
τωθι περιγραφόμενα ἐνωπύθηκα
κτῆματα ἧτις:

1) Μίαν σταφιδάμπελον ἐκ
στρεμμάτων δεκατεσσάρων καὶ
μέτρων πεντακοσίων δέκα συ-
νρέουσιν ἀνατολικῶς μὲ δρό-
μίσκον καὶ ἄλωνα, ἀρκτικῶς
μὲ δρόμον ἰδιόκτητον, δικτικῶς
μὲ δημοσίον δρόμον Αἰγίου καὶ
μεσημβρινῶς μὲ ἄλωνα καὶ στα-
φιδάμπελον ἰδίου ὀφειλέτου κει-
μένην εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν Μπο-
ζαίτη

2) Τὸν ἄλωνα τῆς σταφι-
δάμπελου ταύτης ἐκ στρεμμά-
των δύο καὶ μέτρων 113 συνο-
ρέοντα ἀνατολικῶς μὲ λόφον
καὶ ἀμπελον διφθῶρων χωρικῶν
δικτικῶς μὲ δρόμον ἰδιωτικόν,
ἀρκτικῶς ὡσαύτως καὶ μεσημ-
βρινῶς μὲ ἄλωνα ἰδίου ὀφειλε-
του κείμενον εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν.

Ἡ Τράπεζα προσφέρει ἐκ μέ-
ρους τῆς ὡς πρῶτην προσφορὰν
ἧτις θέλει χρησιμεύσει κατα-
τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ
δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς στα-
φιδάμπελου καὶ τοῦ ἄλωνος
δραχ. διακοσίας.

Ὁ πλειστηρισμὸς τῶν
κτημάτων τούτων θέλει λάβει
χώρην ἐνταῦθα ἐνώπιον τοῦ
συμβολαιογράφου Πατρῶν Κων.

Χρηστοπούλου καὶ τούτου κω-
λυομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαι-
ογράφου Πατρῶν Ἰω. Σταυρο-
πούλου καὶ ἐξῶθεν τοῦ συμβο-
λαιογράφου τοῦ πρώτου, κει-
μένου εἰς 16ον τετράγωνον τῆς
κάτω πόλεως Πατρῶν ὑπὸ τὴν
οἰκίαν Στ. Θεοχάρη, παρὰ τὴν
πλατείαν Γεωργίου τοῦ Α' τὴν
16 Δεκεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους
ἡμέραν ὑριακὴν ἀρχόμενος
τὴν 10ὴν ὥραν π. μ. καὶ τε-
λευτῶν τὴν 12 τῆς μεσημβρίας
αὐθημερόν.

Ἡ κατακλήρωσις γενήσεται
εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα
τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν
τελευταίαν προσφορὰν διδομένου
τοῦ σημείου δια σκηπανίου ἢ
κώδωνος κατὰ τὰς διατάξεις
τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ Τράπεζα δὲν ἐγγυᾶται
περὶ τῆς ἀκριβοῦς περιγραφῆς
ἐκτάσεως ὀρίων, καταστάσεως
ποιότητος ἢ ἰσθόηποτε ἄλλης
μεταβολῆς τῶν πλειστηριασθῆ-
σόμενων κτημάτων καὶ ἐννοεῖ
ἑαυτὴν ἀνεύθυνον ἀπέναντι τῶν
ἀγοραστῶν καὶ ἐν περιπτώσει
διεκδικήσεως τρίτων.

Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλει-
στηριασμοῦ ἡ Τράπεζα θέλει
καταθέσει παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ
πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλῳ τὰ
εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς ὑπαρχον-
τα ἐγγράφα τῆς ἰδιοκτησίας.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης
εἰς ὃν γενήσεται ἡ κατακύρω-
σις θέλει πληρῶσει ἐντὸς 8 ἡ-
μερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ
ἀπευθείας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς

τραπέζης ἐκ τοῦ ἔλου τοῦ τι-
μήματος τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας
ἐκείνης ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ
χρέους προϋπολογιζομένου κατὰ
τὴν ἐπιταγὴν ὡς ἄνω προστι-
θεμένων καὶ τῶν τόκων ἀπὸ 3
Ἰουλίου ε. ε. πρὸς 12 (00 κατ'
ἔτος τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλει-
στηριασμοῦς θέλει καταθέσει
τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πάλ-
ληλον. Ἐὰν ἐντὸς ἑκτῶ (8)
ἡμερῶν ὁ ἀγοραστὴς δὲν πλη-
ρῶσῃ τὸ τίμημα ὡς ἄνωτέρω
ἐσημειώθη, αὐτὸς εὐθύνεται καὶ
διὰ τοὺς τόκους πρὸς 12 τοῖς
0/0 κατ. ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ ἀρμόδιος κλητῆς παραγ-
γέλλεται μὲ πᾶσαν ἐπιφυλαξὴν
παντὸς δικαιοματός μας:

1) νὰ τοιχοκάλυψη ἀντίγραφα
τοῦ παρόντος προγράμματος
συντάττων περὶ τούτου ἐκθεσιν
κατὰ τὸ ἄρθρον 970 τῆς πολ.
δικονομίας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ
καταστήματος τῶν ἐν Πάτραις
πρωτοδικῶν, β' εἰς τὴν τοῦ δη-
μαρχείου γ') εἰς τὴν τοῦ ἐρη-
νοδικείου Βορείου καὶ Νοτίου.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα δημο-
σιευθῆτω διὰ τῆς ἐφημερίδος
ὁ «Φορολογουμένος»

Ἐν Πάτραις τὴν 3 Δεκεμ-
βρίου 1884.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ
διευθυντοῦ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς
ΑΡ. ΧΡΗΣΑΝΘΗΣ.

συκοφαντιών, ών έγνωρίζαμεν τὸ ἀνυπόστατον, διότι, πρὸ πολλοῦ παρακολουθοῦντες τὴν τακτικὴν των, βλέπομεν ὅτι ὡς ἐλέους θέλει προσκομῆσαι αὐτοῖς πολλὴν ζήτησιν καὶ ἀκαίρον μεταμέλειαν. Εἰς τὴν σημερινὴν ἡμῶν ἐπιφύλαξιν πρέπει εἰ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀποδώσωσι τὴν πραγματικὴν σημασίαν της, νὰ ὧσι δὲ πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἐμμενὴ των εἰς τὴν σκολιὰν ὁδὸν ἦν ἐτράποντο, θὰ ἐπιβάλλῃ ἡμῖν νὰ ἐγκαταλείπωμεν τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην καὶ νὰ πραγματυθώμεν τὸ ζήτημα μετὰ τῆς παρησίας ἐκείνης ἣτις διακρίνει τὸ σύστημα τῆς συζητήσεως τοῦ «Φορολογουμένου», καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαιτοῦσι τὰ δίκαια τῆς κοινῆς συνειδήσεως, ἢν σκανδαλίζει ἡ ὑπὸ ἐλεγχον συμπεριφορὰ πρὸς πολλοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ δημοτ. συμβούλιον ἡμῶν ἀποπεράτωσε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ὅστις ὑποβλήθησεται πρὸς ἔγκρισιν τῆ Νομαρχίας. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἐπεψηφίσθη σχεδὸν ὡς εἶχεν ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐλάχισται δὲ τῶν οἰκονομιῶν, ἃς εἶχε προτείνει ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἐγένοντο δεκταί. Ὡς κατηρτίσθη δὲ τὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 1,262,449 ἐξ ὧν δρ. 762,449 προέρχονται ἐκ τακτικῶν προσόδων τοῦ δήμου, 500, δὲ χιλιάδες ἐκ δανείου, ὅπερ ἐθεωρήθη ἀναπόφευκτον καὶ τὸ ὅποιον ἐπετράπη τῷ κ. Δημάρχῳ νὰ συνομολογήσῃ. Τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ δήμου προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 700,901: τὸ πρὸς πληρωμὴν τῶν κινητῶν λεγόμενων δανείων τοῦ δήμου ποσὸν εἰς δραχ. 283,528 καὶ εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον πρὸς ἐκτέλεσιν δημοτικῶν τινῶν ἔργων, ἴσον ὀχρετῶν καὶ σφαιροῦ κτλ. δραχ. 278,070 ἴτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 1,262,499. Ὡς βλέπομεν οἱ ἡμέτεροι συνδεδημένοι τὸ ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον, εἶναι ἴσως δυσανάλογον πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ δήμου, ἃς βαρύνει ἄλλοθεν καὶ ἡ φορολογία τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Διὰ τοῦτο δὲν ἐπεζητήθη ἡ θεραπεία τῶν ἐπείγουσων ἀναγκῶν τοῦ δήμου δι' ἐπαυξήσεως τῶν δημοτικῶν φόρων, ἀλλὰ διὰ δανείου. Τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἐπιψηφισθέντος δανείου εἶναι ἀναπόφευκτον, διότι ἀνευ αὐτοῦ, δὲν θὰ παρέλθῃ ὁ πρῶτος τοῦ ἔτους μῆν καὶ τὸ δημοτ. ταμεῖον θὰ κάμῃ τελείαν στάσιν τῶν πληρωμῶν, ἀν ὅχι ὑπὸ ἐμπορικὴν σημασίαν, τοῦλάχιστον ὑπὸ πραγματικὴν, διότι ὀσημέραι ἐκκαθαρίζομενα τὰ κινητὰ λεγόμενα χρέη, ἀφαιροῦσι ἀπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ δήμου, διὰ κατασχέσεων κλπ. τὰ ἀναπόφευκτα ἐφόδια τῆς κινήσεώς της. Καλὸν εἶναι ὁ δήμος νὰ μὴ ἀποβαίῃ ἡ πολυτέκος μήτηρ τῶν πολυωνύμων ἐκείνων χρεῶν, αἵτινα συλλήβδην κινητὰ ἀποκαλοῦμεν ὅπταν ὅμως εἴτε διὰ τὸν ἕνα, εἴτε διὰ τὸν ἄλλον λόγον, τὰ χρέη ταῦτα παράγονται, φρόνημον καὶ συμφέρον εἶναι νὰ ἐξοφλῶνται, δι' οὓς λόγους εἶναι μακρὸν νὰ ἐκθέσωμεν. Ἦδη ὑπολείπεται νὰ γνωρίσωμεν πόθεν ὁ δήμος θ' ἀντλήσῃ τὸ νέον τοῦτο δάνειον. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὑπέδειξε δανειστὴν τοῦ δήμου τὸ λιμενικὸν ταμεῖον, ὅπερ ἐν τῇ εὐπορίᾳ καὶ εὐεξίᾳ του δύναται νὰ ἔλθῃ διὰ δανείου ἀρωγὸν εἰς τὸν πένοντον δῆμον μας. Δὲν πιστεύομεν ἡ πρότασις αὕτη ν' ἀποκρουσθῇ, τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ἀποφαινόμεθα περὶ ταύτης εἰσέτι, καὶ πρὶν ἢ ἀκούσωμεν τὴν γνώμην πολλῶν συμπολιτῶν μας δυναμένων νὰ κρίνωσιν δρθικῶς τὸ τοῦτο.

— Ἡ ἐν τῷ κ. κατάστασις τοῦ ταμεῖου τοῦ ἡμετέρου λιμένος ἐστὶν ὡς ἀκολούθως: Χρήματα ἤδη κατατεθειμένα εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν δρ. 3,356,777 καὶ 39 ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 25 ἑκατομ. δρ. 34,750. Ἔχει λάβει ἤδη ὁ ἐργολάβος ἀπέναντι τοῦ τελεσθέντος ἔργου δραχ. 1,021,832, τὸ ὅλον δὲ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη καὶ συνεφωνήθη εἰς δραχμ. 4,923,700. Εἰσπράττει δ' ἐτησίως τὸ λιμενικὸν ταμεῖον, δραχμὰς 420,000, ἀπολαμβάνει δὲ ἐκ

τόκων τῶν κεφαλαίων του κατ' ἔτος δρ. 135,000.

— Προχθὲς ὁ κ. Νομάρχης συνεκάλεσεν εἰς συνεδρίασιν τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπείας καὶ ὑπέβαλεν αὐτοῖς τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπισημονικῆς ἐπιτροπείας, ἣτις πρὸ πολλῶν μηνῶν εἶχεν ἐξετάσει τὸ τελεσθὲν ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου μέρος τοῦ λιμένος, τὴν φύσιν τοῦ πιθμένου καὶ τὰ προβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου παράπονα. Τὴν ἐπιτροπείαν ταύτην ἀπῆρτιζον δύο ἐκ τῶν μηχανικῶν τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς οἱ κ.κ. Ροντέλ καὶ Οὐτέν καὶ ὁ ἡμέτερος νομομηχανικὸς κ. Σαουρώτ. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου τῇ ἐπιτροπείᾳ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐργολάβου γνωμοδότησις τῶν νομικῶν συμβούλων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλήθη νὰ ἐκφράσῃ γνώμην ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἀπέσχεεν ζητήσασα τὴν μετάφρασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν μηχανικῶν, ἣτις ἐστὶ συνεταγμένη Γαλλιστὶ καὶ χρόνον ἕνα μελετήσῃ καὶ ταύτην καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῶν νομικῶν συμβούλων, ἵνα ἐξενέγκῃ ἀσφαλῆ γνώμην περὶ τῶν πρακτέων. Δὲν δυνάμεθα ἐπ' ἀκριβῶς σήμερον νὰ πληροφρήσωμεν τοὺς ἡμετέρους συνδημῶτας περὶ τῆς γνώμης τῶν μηχανικῶν καὶ τῶν νομικῶν συμβούλων ἣτις, ὑπεβλήθη ἤδη τῇ ἐπιτροπείᾳ τοῦ λιμένος, ἐξ ὧν ὅμως ἐμάθομεν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ τε πληροφροίαι τῆς ἐκθέσεως τῶν μηχανικῶν καὶ αἱ ἐκφάνσεις τῶν κ. κ. νομικῶν συμβούλων δὲν δίδουσι τὰ στοιχεῖα πρὸς μὲρψιν ἀποφάσεώς τινος λελογισμένης καὶ ὅτι οὕτω προκύπτει ὅτι οὐδαμῶς ἐχώρησε πρὸς τὴν λύσιν του τὸ περιλάλητον λιμενικὸν ζήτημα ἡμῶν.

— Προχθὲς ἀνηγγέλθη ἐνταῦθα τηλεγραφικῶς ὅτι τὴν προτεραίαν ἐτελεύτησεν ἐν Τεργέστῃ ὁ Ἠλίας Χαντζηλιάκος πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, μεταβαίνων εἰς Βιέννην χάριν τῆς πασχούσης υγείας του. Τὸ ἀκουσμα τοῦτο κατέβληψε βαρύτερα τὴν πόλιν ἡμῶν, ἣτις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μακαρίτου Χαντζηλιάκου εἶμα δισπρεπῆ καὶ ἀξιώτατον δικαστικὸν λειτουργόντα ἀκμῇ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἀξίας, πάντες δ' ἠλγήσαμεν ἐπὶ τῇ ζημίᾳ ἣτις προσεγένετο τῇ δικαιοσύνῃ τῆς πατρίδος διὰ τῆς ἀπωλείας του καὶ τῇ οἰκογενεῖᾳ του ἐπὶ τῷ δεινῷ ἀτυχήματι ἣτις ἀνέτρεψε τὴν εὐτυχίαν της. Ὁ μακαρίτης Χαντζηλιάκος ἐγκαταλείπει νεαρὰν σύζυγον, τέσσαρας ἀνηλικούς θυγατέρας, ἀδελφὸν καὶ ἄλλους συγγενεῖς, μνήμην δὲ ἀρίστην εἰς πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτόν.

— Μετὰ μακρὰν καὶ ἐπώδυνον νόσον ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδέυθη ὁ Πέτρος Κουδέλης δικηγόρος: Τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἠκολούθησε μεγάλη μερὶς τῆς πόλεως, διότι εἰς μέγαν κύκλον συγγενῶν καὶ φίλων ἦτο ἀγαπητὸς ὁ ἀφ' ἡμῶν μεταστάς ἐντιμος καὶ χρηστὸς πολίτης. Ἀπέθανεν νέος ἔτη καὶ ἐκατέλειψεν ἀπαραμύθητα δύο τέκνα, μητέρα καὶ πολλοὺς συγγενεῖς, μνήμην δὲ ἀγαθὴν εἰς πολυαριθμούς φίλους, εἰς ἀγαπητοὺς συναδέλφους καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἔσχον ἀφορμὴν νὰ γνωρίσωσιν ἐν τῷ βίῳ τὸν ὁμαλὸν χαρακτήρα, τὴν χρηστότητα τοῦ ἥθους καὶ τὴν προσήναιαν τῶν τρόπων αὐτοῦ. Ὁραιότατον καὶ συγκινητικὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν εἰς αὐτόν ὁ δικηγόρος καὶ βουλευτὴς κ. Ἀλέξ. Φωτήλας.

— Τὸ πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνθὲν ἔγγραφο τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον, διότι ὀφείλομεν νὰ τὸ συνοδύσωμεν διὰ τινῶν πληροφοριῶν ἃς δὲν συνελλέξαμεν ἀκόμη.

— Δὲν ἐπρόφθασεν ὁ Ἀστυνόμος κ. Ἀνδρέας Παππαγιαννακόπουλος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ γραφεῖον του καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ τάξις ἐχαλαρώθη ἀμέσως, ἡ δὲ ἀταξία ἐξεδηλώθη ἐν πολλοῖς, μετὰ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων της διὰ τὸ μέλλον. Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς οἱ πυροβολισμοὶ ἔκαμον ἀνάστατον τὴν ἄνω πόλιν οἱ πανηγυρίζοντες γάμον, ἐν τῷ προγράμματι τῆς τελετῆς εἶχον καὶ τοὺς πυροβολισμοὺς οἱ χαλβατζίδες, οἱ φίλοι τῆς δικαιοσύνης, ἰθαῖθι-

σαν πάλιν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐν ὅλη αὐτῶν τῇ καλλονῇ ἡ ἀγορὰ διερρύθμισεν ὅπως ἤθελε τὰ τῆς μετατροπῆς τοῦ νομισματικοῦ συστήματος· οἱ κλητῆρες προτιμῶσι ἀντὶ τῶν θέσεών των, τὴν ἡμέραν τὰ καφφενεῖα, τὴν ἐσπέραν τὰς κλίνας των. Τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς Σπυροπούλος τις ἐτραυματίησεν ἐπικινδύνως τὸν ἕνον, εἰς θέσιν Ἰψηλὰ Ἀλώνια. Ἄλλος ἰχθυοπώλης εἰς τὴν ἀγορὰν ἡμέρα μεσημέρι, ἐσφαξεν ὡς ἀρνίον τὸν Ἀλ. Γεωργαντόπουλον. Εἰς τὴν Ἀρειαν ἐκλάπησαν τὰ νυμφικὰ φορέματα ἅπαντα νεοσύμφου τινός. Τίς φέρει τὴν εὐθύνην ὧν τούτων;

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9 τρέχοντος ὁ ἱεροκῆρυξ καὶ ἀρχιμανδουίτης κ. Πίλλας Βλαχόπουλος θέλει ὁμιλήσει εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Διονυσίου

Ἄριθ. 131

Πρὸς τὴν Σύνταξιν τοῦ «Φορολογουμένου.» Καταχωρίσατε παρακαλοῦμεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ὅτι ζητήσαντες τηλεγραφικῶς παρὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀθηνῶν «Καιρῶν» τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστελλαντος τὴν μυθολογίαν περὶ κλοπῆς δῆθεν τοῦ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ προσβάλλῃ τοὺς μαθητὰς ὡς κλέπτας τοῦ ἰδίου αὐτῶν διδασκητοῦ καὶ ἀμελεῖς κατ' ἀντιπαράθεσιν ὡς συνάγεται ἄλλων ἄλλου διδασκητοῦ ἐνταῦθα χ ρ η σ τ ὼ ν καὶ ἐ π ο μ ε λ ὼ ν, ἡμῶν δὲ τὴν ὑπόληψιν, ἐλάβομεν πάραυτα τὴν ἀπάντησιν διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμ. ὑπ' ἀριθ. 64. φύλλου τῶν «Καιρῶν», τοῦ ἐξαφανισθέντος ἅμα τῇ ἐν Πάτραις ἀφίξει του, ἀναγράφοντος δὲ ὡς ἐπιστελλαντα ἐκείθεν τὸν ἀπόφοιτον τῆς Νομικῆς Σχολῆς Π ρ α κ λ ῆ Δ. Ο ἴ κ ο ν ο μ ὸ σ τ ο υ λ ο ν ὄ ν καὶ κατηγγελάμεν εἰς τὴν ποινηκὴν Δικαιοσύνην Ἐν Πάτραις τῇ 5 Δεκεμ. 1884

Ὁ Γυμνασιάρχης
Θ. Παππαλουκάς

Νέος τρόπος φορολογίας, ἀπλοῦς, ἴσος, δίκαιος, οἰκονομικός, πάγιος, μὴ ἐπαχθὴς καὶ βέβαιος.

Ὁ πόθος τὸν ὁποῖον αἰσθάνεται πᾶς Ἑλλῆν διὰ τὴν πατρίδα του, καὶ ἡ ἰδέα ὅτι πᾶς πολίτης εἶχει καθήκον νὰ ἐνδιαφερῆται διὰ τὰ κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ τοῦ ἔθνους του, (διότι ὁ μὴ ἀναμειγνυόμενος εἰς τὰ πολιτικὰ ἐλογίζετο κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Σόλωνος, ἀτιμος, προδότης, ἐδημειῦτο ἡ περιουσία του, καὶ ἐφυγαδεύετο ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας), μοι ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ λάβω ὑποσημείωσιν τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν μεθ' ὧν συναναστρέφομαι, ὡς ἐκ τοῦ Δικηγορικοῦ ἐπαγγελλομένου μου. Ἡκουσα λοιπὸν τὸν ἔμπορον παραπονούμενον κατὰ τοῦ λαθρεμπόρου, κατὰ τοῦ τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου, κατὰ τῶν μεγάλων δασμῶν, τὸν βιομήχανον μεμψιμοιροῦντα διὰ τὸ βαρὺ τοῦ ἐπιτηδεύματος, τὸν γεωργὸν μεμψόμενον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὡς καταθλίβοντος, τὸν ποιμένα καταρῶμενον τὸν ἀπαριθμητὴν, τὸν ὑλοτόμον ἀπεχθάνοντα τὸν δασοφύλακα, τὸν κτηματίαν δυσχεραίνοντα διὰ τὴν μεγάλην φορολογίαν, τὸν διάδικον διὰ τὰ δικαστικὰ τέλη, τὸν σπουδαστὴν διὰ τὰ παράβολα, τὸν συναλλαττόμενον διὰ τὰ χαρτόσημα, τὸν καταδικῶν διὰ τὰ δικαστικὰ ἔσοδα διὰ τὰ πρόστιμα καὶ διὰ τὰς χρηματικὰς ποινὰς. Καὶ ἐν γένει ἐγνωρίσα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα παράπονα τοῦ λαοῦ, αἵτινα πενταχοῦ ἐξεδηλώθησαν τελευταῖον κατὰ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Ὅλα δὲ τὰ παράπονα ταῦτα κατεπλημύρησαν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου, εἰς τρόπον ὥστε μοι ἐπέβηλον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σκευθῶ, ἐὰν ὑπάρχῃ διέξοδος τῆς ἀθλιότητος ταύτης. Βύτυχως, τοῦλάχιστον δι' ἐμὲ, αἱ σκέψεις μου δὲν ἀπέβησαν μάταιαι, διότι ἐφθασαν εἰς λύσιν, ἣτις κατὰ τὴν πεπαιθῆσίν μου θεραπεύει ὅλα τὰ παράπονα ταῦτα ῥιζικῶς. Τὰς σκέψεις μου δὲ ταῦτας τολμῶ νὰ τὰς φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα, διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπομεν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ φανῶ καὶ ἐγὼ κατὰ τι χρέσιμος εἰς τὴν πατρίδα μου, ἐὰν δυνθῶ. Συνίστανται δὲ αὗται εἰς τὴν ἀπλουστάτην ἰδέαν

του να καταργηθῆ ἡ ὑπάρχουσα φορολογία, καὶ ν' ἀντικατασταθῆ δι' ἄλλης φορολογίας ἐπὶ τῆ βᾶσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν (α) ἀναλόγως τῆς περιουσίας ἐκάστης.

Ἡ κατανοήσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἰδίας ταύτης ἀπαιτεῖ δύο τινὰ 1) τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν καὶ 2) τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν περιουσιῶν αὐτῶν.

Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν εἶναι εὐκολώτατον νὰ προσδιορισθῆ διὰ τῆς ἀπογραφῆς. Εἶσι δὲ ἐν Ἑλλάδι κατὰ προσέγγισιν ἐπὶ πληθυσμοῦ 2 ἑκατομ. 500,000 οἰκογένειαι· διότι ἐκ τῶν στατιστικῶν παρατηρήσεων ἐμφαίνεται ὅτι ἀναλογουσι κατὰ μέσον ὄρον 4 ἄτομα δι' ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ἡ δὲ ἀξία τῶν περιουσιῶν αὐτῶν δύναται καὶ αὐτὴ εὐκόλως νὰ προσδιορισθῆ διὰ δηλώσεως ἐξασφαλιζομένης, 1) διὰ τῆς δημεύσεως τῆς ἀποκρυβείσης περιουσίας 2) τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῆς δικαιοσύνης τοῦ μὴ συμμορφωθέντος πρὸς τὸν Νόμον, ἥτοι ὁ ἀποκρύψας νὰ μὴ δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ἀδικοκείμενος, οὔτε νὰ ἐνάγῃ ἢ νὰ διεκδικῆ τὰ μὴ δηλωθέντα εὐρισκόμενα εἰς χεῖρας τρίτου, οὔτε ν' ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου αἱ συμβάσεις του ὡς ἔγκυροι 3) διὰ τῆς στερήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦ κατέχειν καὶ διορίζεσθαι εἰς δημοσίαν ἢ δημοτικὴν θέσιν. Ἀνάλογοι δὲ ποινὰι τούτων θὰ ἐπιβάλλωνται καὶ διὰ τὴν εἰσπραξίν. Ἐνγένει νὰ θεωρηταὶ ἐκτός νόμου, διότι ὁ μὴ συνεισφέρων εἰς τὰ βάρη τῆς πολιτείας, καὶ ὁ ἐπιβουλεύων αὐτὴν δικαίον εἶναι νὰ μὴ ἀπολαμβάνῃ τῶν εὐεργετημάτων, ὧν ἀπολαμβάνουσιν οἱ χρηστοὶ πολῖται. 4) διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ δηλοῦντος καὶ τῆς συναλλακτικῆς του πίστεως, διότι ἡ πλήρης δὴλωσις τῆς περιουσίας του θὰ εἶναι ὁ ὑπογραμμὸς εἰς τὰς συναλλαγὰς του.

Μόνον δὲ ὁ λόγος οὗτος ἀρκεῖ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς πολῖτας νὰ δηλώσωσιν ὅχι μόνον τὴν πραγματικὴν τῶν περιουσιῶν, ἀλλὰ καὶ πλεον αὐτῆς. Ἄλλως καὶ ὁ φόρος διὰ τοῦ συστήματος τούτου ὡς παρακατιῶν ἀποδειχθήσεται ἀπέναντι τῶν εὐεργετημάτων θὰ εἶναι εὐτελής. Οὗτω δὲ ἐξακριβούμεναι αἱ περιουσίαι ἐν Ἑλλάδι τῶν οἰκογενειῶν, κινηταὶ καὶ ἀκίνητοι, φρονούμεν, ὅτι κατ' ἐλάχιστον ὄρον θὰ ἀνέρχωνται εἰς 10 δὲς ἑκατομ. δρ.

Ἄντις ἐάν λάβωμεν ὡς δεδομένον τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν 500 χιλ. καὶ ὡς θετικὴν τὴν ἀξίαν τῶν περιουσιῶν αὐτῶν δραχ. 10 δὲς ἑκατομ. μύρις, ἰκόπως δυνάμεθα νὰ κανονίσωμεν τὸν φόρον ἐκάστης οἰκογενείας εὐρισκόντες τὴν φορολογικὴν μονάδα τῆς περιουσίας.

Πρῶτον ἔστω ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην 80 ἑκατομ. φόρων. Ὁ μὲν μέσος ὄρος δι' ἐκάστην οἰκογένειαν εἶναι δραχ. 160. Οὗτος δ' εὐρίσκειται ἐάν διαιρέσωμεν τὸ ποσὸν τοῦ φόρου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν. Ἡ δὲ φορολογικὴ μονάδα τῆς φορολογισίμου περιουσίας εἶναι δραχ. 125 ἐκ τῶν ὁποίων θὰ λαμβάνῃ μίαν δραχμὴν φόρου κατ' ἔτος τὸ δημόσιον. Αὕτη δὲ πάλιν ἐξακριβουταί, ἐάν διαιρέσωμεν τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τῆς περιουσίας διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ἥτοι τὰ 10 δὲς ἑκατομ. διὰ τῶν 80 ἑκατομ. φόρων. Ἄντις ἐάν μία οἰκογένεια ἔχη περιουσίαν δραχ. 1,000 θὰ πληρώσῃ φόρον δραχ. 8 ἐάν ἔχη περιουσίαν δραχ. 10,000 θὰ πληρώσῃ φόρον δραχμᾶς 80· ἐάν ἔχη περιουσίαν δραχ. 100,000 θὰ πληρώσῃ δραχμᾶς 800· καὶ ἐάν ἔχη περιουσίαν δραχμ. 1. ἑκατομ. θὰ πληρώσῃ φόρον δραχ. 8,000.

Δεύτερον ἔστω ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην φόρων 90 ἑκατομ. δραχ. ὁ μὲν μέσος ὄρος δι' ἐκάστην οἰκογένειαν εἶναι δραχμ. 180. Ἡ δὲ φορολογικὴ μονάδα εἶναι δραχ. 111 περιουσίας πρὸς μίαν δραχ. φόρου, καὶ ἡ ἀναλογία εἶναι 9 ἐπὶ τὰς 1,000 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Τρίτον ἔστω ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην φόρων

100 ἑκατομ. Ὁ μὲν μέσος ὄρος δι' ἐκάστην οἰκογένειαν εἶναι δραχ. 20). Ἡ δὲ φορολογικὴ μονάδα εἶναι δραχ. 100 καὶ ἡ ἀναλογία εἶναι 10 ἐπὶ τοὺς 1,000 κλπ.

Ἐάν δὲ πάλιν ἐκ τῆς δηλώσεως τῶν περιουσιῶν προκύψῃ ὅτι ἡ περιουσία τῶν οἰκογενειῶν ἀναδιδάσκειται εἰς 20 ἢ 30 δὲς ἑκατομ. τότε ἡ φορολογικὴ μονάδα θὰ εἶναι διπλασία ἢ τριπλασία τῶν προεκτεθεισῶν. Ἡ δὲ ἀναλογία τοῦ φόρου θὰ εἶναι ὑποδιπλασία ἢ ὑποτριπλασία λ. χ. ἐπὶ 80 ἑκατομ. φόρων, ἡ φορολογικὴ μονάδα εἶναι δραχμ. 250 ἢ 375 περιουσίας πρὸς μίαν δραχμ. φόρου, ἡ δὲ ἀναλογία ἐπὶ τοὺς 1,000 εἶναι δραχμ. 4 ἢ 2, 66 (0) φόρος.

Τὰ πλεονεκτήματα δὲ τοῦ φορολογικοῦ τούτου συστήματος εἰσὶ προφανῆ καὶ ἀναριθμητα, τὰ σπουδαιότερα εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

1) Ἀπόλυτος φορολογικὴ ἰσότης. Διότι οὐδεὶς μένει ἀφορολόγητος. Καὶ τούτο· διότι οὐδεὶς μένει ἀπροσάτευτος ἐκ τῆς πολιτείας.

2) Ἄκρα φορολογικὴ Δικαιοσύνη. Διότι ἕκαστος φορολογεῖται ἀναλόγως τῆς περιουσίας του.

3) Ἐθνικὴ οἰκονομία μεγίστη. Διότι τί θέλει κερδίσει τὸ ἔθνος ἀπαλαττόμενον ἀπὸ τὸ σμῆνος τῶν ὑπαλλήλων τῶν τελωνείων, τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐφοριῶν, τῶν καπνοκοπιτῶν, τῶν ἀλαταποθηκαρίων, τῶν δασοφυλάκων, τῶν μονοπωλείων, καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων, καὶ τί θὰ ὠφελῆθῃ ἐκ τῆς παραγωγικῆς αὐτῶν ἐργασίας, ἕκαστος δύναται εὐκόλως νὰ τὸ μαντεύσῃ.

4) Ἀπόλυτος ἐμπορικὴ ἐλευθερία. Δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον φόρους εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. Δὲν θὰ ἔχωμεν φόρον ἐπιτηδεύματων καὶ οἰκοδομῶν. Δὲν θὰ ἔχωμεν λαθρεμπόρια. Δὲν θὰ ἔχωμεν φορολογικοὺς φραγμοὺς καὶ καταπιεστάς. Δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον βεβαρωμένην γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν μὲ βαρφορολογουμένους καὶ ἀφορολόγητους. Τὰ πάντα θὰ ἀναπνεύσωσιν ἀεὶ εἰς ἐλευθερίαν καὶ ἰσότητος ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ τῶν.

5) Βιομηχανία ἐλευθερία. Διότι θὰ εἰσάγεται ἡ πρώτη ἕλη καὶ θὰ ἐξάγωνται τὰ προϊόντα αὐτῆς ἀτελῶς, ἐάν δὲ εἰς ταύτην ἔλθῃ ἀρωγὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις, διὰ παραχωρήσεως οἰκοπέδων δωρεάν εἰς τοὺς ἐργοστασιάρχας, δι' ἀφίσεως ἐπὶ δεκαετίαν τῶν κεφαλαίων τῶν ἀφορολόγητων, καὶ διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἔξωθεν εἰσαγωγῆς τῶν προϊόντων ἐκείνων τῶν δυναμένων νὰ παραχθῶσιν ἐν τῷ τόπῳ θὰ ἐμψυχωθῇ ἡ ἐν σπαργάνοις βιομηχανία μας, καὶ θὰ δοθῇ νέος πόρος ζωῆς εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

6) Δικαιοσύνη δωρεάν. Τὸ θύμα τῆς ἀδικίας δὲν θὰ πληρώσῃ πλέον προσερχόμενον εἰς τὸν ναὸν τῆς Δικαιοσύνης, οὔτε προκαταβολὰς οὔτε χαρτόσημα, οὔτε παράβολα. Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἔχωμεν προνομιακὴν δικαιοσύνην τῶν εὐπόρων, οὔτε θὰ πληρώνωμεν εἰς αὐτὴν πλειοτέρα τῶν ὄσων ἔχομεν νὰ λάβωμεν, οὔτε θὰ ἔχωμεν τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ στρεψοδίκου διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἐνάγοντος.

7) Ἐλευθερία Συναλλαγῆς. Τότε δὲν θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην χαρτοσήμων διὰ τὰς συναλλαγὰς, οὔτε προστίμων διὰ τὰς παραλείψεις, οὔτε τοῦ ἐνόσημου χάρτου τῶν Συμβολαιογράφων.

8) Εὐθηνία ὡς ἐκ τῆς ἀτελείας εἰς ὅλα τὰ ἐφόδια τῆς ζωῆς. Διότι ὁ ἱματισμὸς τὰ τρόφιμα ἢ οἰκησις, τὰ ἔπιπλα, καὶ ἐνγένει πάντα τὰ χρειώδη ἔσονται κατὰ τὸ τρίτον τοῦλάχιστον εὐθηνότερα τῆς σημερινῆς τῶν ἀξίας.

9) Ἐμψύχωσις τῆς στατιδιοπαραγωγῆς. Διότι ἡ ἀτέλεια τῆς ἐξαγωγῆς θὰ αὐξήσῃ τὴν καταιάλωσιν, ἐάν μάλιστα ἡ Κυβέρνησις ἐπιτύχῃ καὶ τὴν κατάργησιν τῶν δασμῶν τοῦ στατιδιοκάρπου ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταναλώσεως αὐτοῦ προσφέρουσα τὴν εἰσαγωγικὴν ἀτέλειαν τῶν προϊόντων ἐκείνων παρ' ἡμῖν, τότε δίδεται νέα ζωὴ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς κτηματίας, ὧν ἡ ἐπιτυχία τῶν προϊόντων ἐξασφαλίζει τὴν ἐν Ἑλλάδι εὐτυχίαν.

10) Ἐδραίωσις τῆς κοινωνικῆς πίστεως. Διότι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν περιουσιῶν θὰ δύναται ἡ κοινωνία νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τοὺς ἀγύρτας

καὶ τοὺς κακῆς πίστεως.

11) Φορολογικὴ παγιότης Αἱ δηλώσεις θ' ἀνανεῶνται κατὰ τρίτην πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διαινεκοῦς ἐπιβλέψεως, ἥτις ἐνασκουμένη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ ὑπαλλήλων καταχραστῶν ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀφόρητον τυραννίαν, ἐξαιρέσει τῶν ἐκουσίων δηλώσεων διὰ τὰς ζημίας.

12) Πνευματικὴ ἐπικοινωνία δωρεάν. Διότι οὔτε εἰς ταχυδρομικὰ οὔτε εἰς τηλεγραφικὰ τέλη θὰ εἶμεθα ὑπόχρεοι.

13) Ἀπαλλαγὴ τῶν ποινικῶν ἐξόδων. Διότι εἶναι σκληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἡ πολιτεία εἰς ἐπίμετρον τῆς ἀθλιότητος τῶν καταδικῶν ν' ἀφαιρῇ καὶ τὸν ἄρτον τῶν ἀτυχῶν οἰκογενειῶν των, λόγῳ ἐξόδων προστίμων κλπ.

14) Φορολογικὴ εὐτέλεια. Διότι ἀπέναντι τοιούτων εὐεργετημάτων, ἐν ἀτελείᾳ ὄλων μὴδ' αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης ἐξαιρουμένης, τί εἶναι ὁ ἐφάπαξ καὶ κατὰ δόσεις πληρωτέος φόρος τῶν οἰκογενειῶν. 7 ἢ 8, 9 ἢ 10 ἐπὶ τοὺς 1000, ἡ καὶ κατὰ τὸ ἡμισυ, ἡ καὶ κατὰ τὸ τρίτον ὀλιγώτερον αὐτοῦ ἐάν αἱ περιουσίαι ἀνέρχονται εἰς 20 ἢ 30 δὲς ἑκατομ.

15) Ἐθνικὴ πρόσοδος βεβαία. Δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον ἰδανικοὺς προϋπολογισμοὺς, φαντασιώδη ἰσοζυγία καὶ κολοσσαῖα ἐλλείματα. Διότι θὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστόν τί θὰ εἰσπράξῃ τὸ ἔθνος. Διότι ἡ φορολογία δὲν θὰ στηρίζεται πλέον ἐπὶ πλημμελῶν βάσεων, ἀλλ' ἐπὶ βάσεων βεβαίων καὶ σταθερῶν· διότι ὁ φόρος τῆς πολιτείας δὲν θὰ λαμβάνηται τοῦ λοιποῦ δίκην κερδοσκοποῦ συνεταιριῶν ἐκ τῆς ἀβεβαίας παραγωγῆς· ἀλλὰ θὰ λαμβάνεται ἐκ τῆς θετικῆς περιουσίας λόγῳ ἀσφαλείας αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἀτόμου, διότι ἡ πολιτεία ἐτάχθη ν' ἀσφαλίζῃ, καὶ οὐχὶ νὰ καυτηριάξῃ διὰ τῆς φορολογικῆς τῆς χειρὸς τοῦς τρυφεροὺς βλαστοὺς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς πρὸδου.

Ἡ δύναμιν δὲ καὶ πλείστα ἄλλα εὐεργετήματα τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος ν' ἀναριθμῆσι εἰ ἐφόρον, ὅτι τὰ λεχθέντα δὲν ἦσαν ἐπαρκῆ πρὸς ὑποστήριξιν του.

Το ἐπ' ἐμὲ νομίζω ὅτι ἐξέτελεσα τὸ καθῆκον μου. Ἐρρίψα τὸν πρῶτον λίθον τοῦ ἀναθήματος κατὰ τοῦ φορολογικοῦ τέρατος, καὶ ὑψῶν τὴν φωνὴν μου μῶλιν τὴν δύναμιν τῶν πνευμένων μου λέγων. «Κάτω τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα τοῦ Δεσποτισμοῦ τῆς αὐθιρεσίας καὶ τῶν δουλικῶν χρόνων. Κάτω οἱ φορολογικοὶ φραγμοὶ τῆς παραγωγῆς τῆς ἐλευθερίας ἐνεργείας καὶ τῆς προσόδου. Κάτω ἡ ἀνισότης. Ἡδὴ ἐναπόκειται εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἰδικόν της. Ἐάν δὲ εὐρὴ τὴν ἰδέαν μου, λογικὴν, συμφέρουσαν, καὶ μὴ ἐκτελουμένην ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους, ὀφείλει νὰ συνέλθῃ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ φρόνημά της, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν της δι' ὄλων τῶν μέσων, ἔχουσα καὶ τὴν δὴλωσίν μου, ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ θυσιάσω, ὅτι πολίτιμον ἔχω ἐν τῷ κόσμῳ πρὸς πραγματοποιήσιν αὐτῆς.

Ἐν ἄλλῃ δὲ εὐκαιρίᾳ θέλω δημοσιεύσῃ ἑτέραν ἰδέαν περὶ ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ, δι' ἧς θὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἐνιαύσιος θητεία τελοῦμένη ἐν στρατοπέδῳ, οὐ μόνον ἐπαρκῆ εἶναι διὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ στρατιώτου, ἀλλὰ καὶ πλεονάζουσα, ὅτι μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ὁ στρατιώτης θὰ κατατάσσεται εἰς ἰδία σώματα ἢ εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἐπὶ τρεῖς μῆνας διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν μεταδραστηρικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὅτι οἱ ἀφυπηρηθέντες συντασσόμενοι στρατιωτικῶς κατὰ τρόπον ἐθνικόν ἐν τοῖς χωρίοις των, ἐν ἀλήθειαι των καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των καὶ γυμναζομενοὶ ἐν τοῖς δήμοις των ἀνευ δαπάνης τοῦ δημοσίου δι' αἰρετῶν ἀναγνωρισμένων καὶ προεξηρηκμένων ἀξιωματικῶν δις τοῦ ἔτους ἀνά δέκα ἡμέρας, θὰ μεταβάλλωσι ἐν βραχείᾳ χρονικῷ διαστήματι ὄλοκληρον τὴν ἑλλάδα εἰς Καθολικὸν στρατόπεδον.

Ἐν Πάτραις τῆ 6 Δεκεμβρίου 1884
Ὁ ἐκ Καλαβρύτων ἐν Πάτραις Δικηγόρος καὶ Πρόεδρος τῆς Παναχελικῆς Ἀλληλοβοηθείας.
ΑΝΔΡΕΑΣ Χ. ΤΣΑΜΗΣ.

Σημ. α.) ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν οἰκογενειῶν ἐμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἔχοντες ἰδίαν περιουσίαν ἀνευ οἰκογενειῶν.